10/04/2023

Σαν σήμερα πριν 25 χρόνια: Εκοιμήθη ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Εικοσιπέντε χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την ημέρα που εκοιμήθη ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ Τίκας.

Ο μακαριστός Ιεράρχης παρέμεινε στο πηδάλιο της **Εκκλησίας της Ελλάδος** για 24 ολόκληρα χρόνια έως και την κοίμηση του, στις 10 Απριλίου 1998. Η εξόδιος ακολουθία είχε τελεστεί στις 13 Απριλίου και η ταφή του πραγματοποιήθηκε στο Α’ Κοιμητήριο Αθηνών.

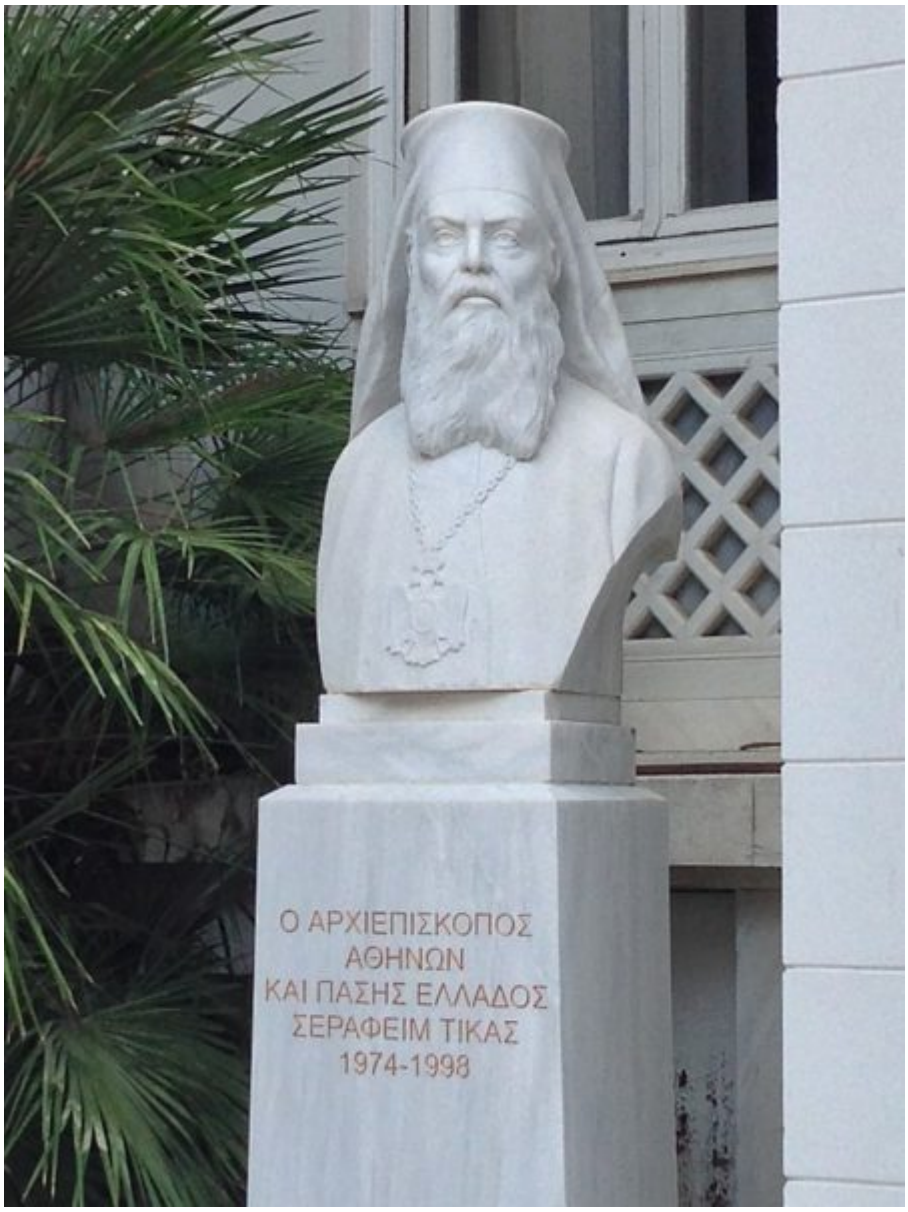

Τα πρώτα χρόνια της ιερατικής του δράσης

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Σεραφείμ, **κατά κόσμον Βησσαρίων Τίκας,** γεννήθηκε το 1913 στο χωριό Αρτεσιανό της Καρδίτσας.

Φοίτησε στο δημοτικό σχολείο του Αρτεσιανού (τις τέσσερις πρώτες τάξεις), την πέμπτη και έκτη στο εξατάξιο Α΄ Δημοτικό Καρδίτσας Στη συνέχεια φοίτησε στο τετρατάξιο Γυμνάσιο Καρδίτσας. Αφού ολοκλήρωσε τις βασικές σπουδές του, αρχικά στην Ιερατική Σχολή Άρτας (για 4 έτη), και στη συνέχεια στην Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου (για 1 έτος), γράφτηκε αργότερα, κατόπιν εξετάσεων, το 1936 στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από την οποία αποφοίτησε το 1940 με βαθμό «λίαν καλώς».

Δευτεροετής φοιτητής της Θεολογικής Σχολής, εκάρη μοναχός στη Ιερά Μονή

Πεντέλης το 1938. Την επομένη μέρα της κουράς του, χειροτονήθηκε διάκονος και τοποθετήθηκε εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στο Νέο Ηράκλειο.

Το 1939 τοποθετήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά Πατησίων. Το 1942 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος λαμβάνοντας το οφφίκιο του αρχιμανδρίτη και ανέλαβε τη μέριμνα των συσσιτίων που είχε δημιουργήσει ο τότε Αρχιεπίσκοπος Χρύσανθος.

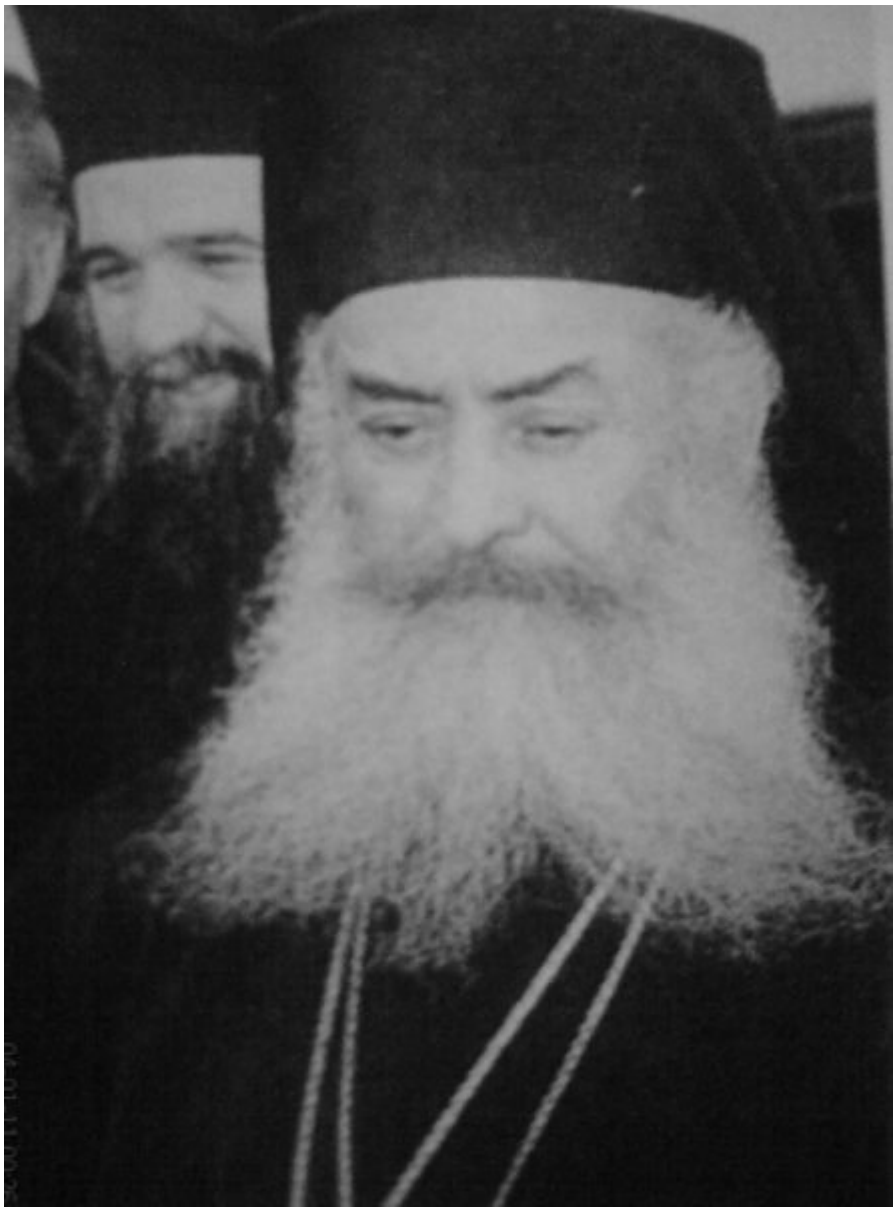

Η συμμετοχή στην Εθνική Αντίσταση και η εκλογή του εις Επίσκοπον

Συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση και τιμήθηκε για τη δράση του από τον Βασιλέα Γεώργιο Β’ με χρυσό αριστείο ανδρείας, πολεμικό σταυρό Α΄ τάξεως, μετάλλιο εξαίρετων πράξεων, καθώς και με αναμνηστικό μετάλλιο της εθνικής αντίστασης.

Στις 6 Σεπτεμβρίου του 1949, εξελέγη μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Άρτας, όπου και ανέπτυξε αξιόλογη δραστηριότητα ποιμαντορικού και φιλανθρωπικού χαρακτήρα. Ειδικότερα συνέβαλε στην ίδρυση νέων ναών, στην ίδρυση γηροκομείου, οικοτροφείου απόρων μαθητών, παιδικού σταθμού και μαθητικών κατασκηνώσεων, κατηχητικών σχολείων και φιλόπτωχων ταμείων. Ιδιαίτερη βαρύτητα έδωσε στην ανακαίνιση του μητροπολιτικού μεγάρου. Το έργο του αυτό εκτιμήθηκε και τον ανέδειξε αργότερα Μητροπολίτη Ιωαννίνων.

Στις 11 Μαρτίου του 1958, μετατέθηκε στη Μητρόπολη Ιωαννίνων, όπου και ανέπτυξε ευρύτερη εκκλησιαστική δράση, εθνική, κοινωνική και φιλανθρωπική. Κατά την εκεί πολυσχιδή δράση του μερίμνησε μεταξύ άλλων και για την επαναλειτουργία της Ζωσιμαίας Σχολής μετά τον βομβαρδισμό που είχε υποστεί κατά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο και της Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης, την επανακυκλοφορία των “Ηπειρωτικών Χρονικών”, ενώ σπουδαία υπήρξε η συμβολή του το 1964 στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, που αναγνωρίσθηκε ως αυτοτελές ίδρυμα το 1970, καθώς και της δημιουργία της εκεί Πανεπιστημιούπολης.

Τον Μάιο του 1969 ανέλαβε την αρχηγία του “Βορειοηπειρωτικού Αγώνος” στον οποίον και αφιερώθηκε με ιδιαίτερο ζήλο προωθώντας τον τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Η εκλογή του σε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών

Στις 12 Ιανουαρίου 1974 ο Σεραφείμ εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος. Επί των ημερών του, ψηφίσθηκε **ο νέος Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας,** ιδρύθηκαν πολλές νέες Μητροπόλεις, αναδιοργανώθηκαν οι εκκλησιαστικοί οργανισμοί, ιδρύθηκαν πολλά φιλανθρωπικά ιδρύματα, ενώ τέλος, σημαντική υπήρξε επίσης η συμβολή του στην αποκατάσταση των διαταραγμένων σχέσεων της Ελλαδικής Εκκλησίας με το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτορας σε πολλά ξένα πανεπιστήμια. Στις 29 Μαΐου 1997 του απονεμήθηκε, για τα 60 χρόνια υπηρεσίας του και προσφοράς του στην Εκκλησία και τη χώρα, ο Μεγαλόσταυρος του Τάγματος της Τιμής, ανώτατη διάκριση που δίδεται συνήθως σε αρχηγούς κρατών.

Όρκισε έξι Προέδρους Δημοκρατίαςκαι πολλούςπρωθυπουργούς.

Εκοιμήθη στην Αθήνα στις **10 Απριλίου 1998** κι έχει καταγραφεί στις σελίδες της νεότερης Εκκλησιαστικής ιστορίας ως ο μακροβιότερος Αρχιεπίσκοπος.